

การร่างแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัย
ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

พิศสมัย อรทัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ

พฤษภาคม 2540

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัยอีกทั้งเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติทางการวัด และหาเกณฑ์ปกติของแบบวัดนั้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 1-3 ของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,582 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ได้แบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัยระดับอายุ 3-6 ปี จำนวน 147 ข้อ แบ่งเป็นด้านหลัก 4 ด้านคือ ด้านการช่วยเหลือตนเอง ด้านการเคลื่อนไหว ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล และด้านสติปัญญา/การสื่อความหมาย ซึ่งด้านหลักด้านนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้านย่อยคือ ด้านการแสดงออก ด้านการรับรู้ และด้านการเขียนขั้นพื้นฐาน พร้อมเกณฑ์ปกติแยกเป็น 3 ระดับอายุ คือ 3 ปี 1 เดือน ถึง 4 ปี, 4 ปี 1 เดือน ถึง 5 ปี และ 5 ปี 1 เดือน ถึง 6 ปี

2. ค่าความเชื่อมั่นของคะแนนพฤติกรรมการปรับตัวรวมของแบบวัดในแต่ละกลุ่มระดับอายุ (3 กลุ่มระดับอายุ) มีพิสัยอยู่ระหว่าง .9258 ถึง .9445 ส่วนค่าความเชื่อมั่นของคะแนนพฤติกรรมการปรับตัวรายด้านของแบบวัดในแต่ละกลุ่มระดับอายุ (3 กลุ่มระดับอายุ) มีพิสัยอยู่ระหว่าง .6778 ถึง .9356

3. การตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบวัด พบผลสนับสนุนดังนี้

3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่า พฤติกรรมการปรับตัวทั้ง 4 ด้านหลัก วัดองค์ประกอบร่วมกัน 1 องค์ประกอบ โดยอธิบายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัยทั้ง 3 กลุ่มระดับอายุได้ร้อยละ 55.7 ถึง 67.3

3.2 แบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวสำหรับเด็กปฐมวัยมีความสัมพันธ์กับแบบวัดพฤติกรรมการปรับตัวของวายน์แลนด์โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ .3684

4. พฤติกรรมการปรับตัวมีความเกี่ยวข้องกับอายุและเพศของกลุ่มตัวอย่าง และระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่าง